

SANCTUS

Święci i błogosławieni
Grudzień
Nr XII**św. Egwin (30 grudnia)**

Egwin urodził się w VII w. Kształcił się u benedyktynów w Worcester. Tam został mni-chem, potem kapłanem. W 693 r. powołano go na biskupstwo w rodzinnym mieście. Stał się reformatorem życia kościelnego. Bronił świętości małżeństwa, stawał w obronie sierot i wdów. Był doradcą Eldera, króla Mercji, jego syna Kenreda oraz Offy I, króla wschodnich Sasów. Podczas pobytu w Rzymie otrzymał od papieża zgodę na rezygnację z biskupstwa. W ostatnich latach życia pełnił obowiązki opata w założonym przez siebie opactwie w Evesham. Osiedlenie się tam było poprzedzone objawieniem Maryi, która powiedziała Egwinowi, gdzie chce mieć swój klasztor. Zmarł 30 grudnia 717 r. Po śmierci dokonał wielu cudów: przywracał wzrok i słuch, uzdrawiał chorych. Jego relikwie były otaczane tak wielkim kultem, że w 1077 roku trzeba było przebudować opactwo w Evesham, by mogło pomieścić napływ pielgrzymów. **Modlitwa:** Boże, Ojczy Nasz, pokornie Cię prosimy, abyśmy od św. Egwina nauczyli się żyć w wierze i dobroci i miłować swoich braci i siostry. Amen

św. Finian (12 grudnia)

Finian urodził się około 470 roku w Irlandii. Już jako pobożny młodzieniec założył trzy nowe kościoły w Irlandii. Studiował nauki biblijne u św. Kadoka i św. Gildasa w Walii. Był wielkim czcicielem świętego najczęściej kojarzonego z Irlandią - Patryka. Jest uważany za jednego z największych ojców irlandzkiego monastycyzmu. Szybko przekonał się, że życie zakonne jest najlepszą drogą do uświęcenia swojego życia. Około 520 r. ufundował więc znane opactwo w Clonard w Irlandii, które przetrwało przez ponad 1000 lat i było miejscem formacji i wychowania dla wielu świętych tej ziemi. Był nauczycielem św. Kolumby z Iona, św. Brendana Podróżnika i św. Nenniusza. Uczniów opactwa w Clonard często nazywa się dwunastoma apostołami Irlandii. Finian troszczył się o bliskie kontakty z Kościołem brytyjskim. Często czcił się go jako biskupa - brak jednak sprawdzonych wiadomości historycznych, które potwierdzałyby jego konsekrację. Z jego kultem związanych jest wiele legend. Podobno ptaki gromadziły się często obok niego, przyciągane jego łagodną i pokorną świętością. Finian miał uratować mieszkańców wyspy Flathlom przed szarańczę. Jego modlitwa miała podobno taką moc, że udało mu się odeprzeć atak wrogich wojsk poprzez wywołanie trzęsienia ziemi, które zniszczyło ich obóz. Zmarł między 549 a 552 rokiem w założonym przez siebie opactwie Clonard z powodu zarazy. Jego relikwie zostały złożone w opactwie, ale nie przetrwały do naszych czasów - zostały zniszczone w IX w. **Modlitwa:** Boże wspieraj nasze wysiłki, by świat mógł zaznać pokoju, a ludzi pojednała miłość i śmierć Chrystusa, który umarł, byśmy mogli żyć wiecznie. Amen.

św. Saba Jerozolimski (5 grudnia)

Św. Saba Jerozolimski, kapłan, opat. Urodził się w 439 roku w Mutalascie koło Cezarei Kapadockiej. Gdy ojca, oficera armii cesarskiej, przeniesiono do odległego garnizonu, Saba wychowywał się u krewnych. Od ósmego roku życia przebywał w klasztorze. Kiedy miał 18 lat, udał się do Palestyny. Przez jakiś czas przebywał w klasztorze Theoktistos. W 469 roku podjął życie pustelnika na Pustyni Judzkiej. Z czasem gromadzili się wokół niego uczniowie. Założył dla nich Wielką Ławrę - klasztor Mar Saba. Święcenia kapłańskie przyjął w wieku 48 lat. W kilka lat później został archimadrytą wszystkich klasztorów i pustelników palestyńskich. Nie mogąc poddać dyscyplinie monastycznej niektórych pustelników, usunął się na pustelnię. Po pewnym czasie opuścił ją jednak, udał się do Jerozolimy i tam w pobliżu potoku Cedron założył Nową Ławrę. Zgromadziła ona kilkuset mnichów mieszkających w rozlicznych grotach. Saba założył w sumie 15 klasztorów i 3 hospicja dla pielgrzymów. W sporach doktrynalnych opowiedział się za nauką Soboru Chalcedońskiego (451). Z myślą o jej przyjęciu udał się do cesarza Anastazego I w Konstantynopolu. Saba jest autorem "Typikonu" - księgi regulującej przebieg całorocznej liturgii. Została ona przyjęta przez cały Kościół Wschodni. Zmarł w Mar Saba 5 grudnia 532 roku. **Modlitwa:** Wszchemogący Boże, umacniaj nas w wierze. Udoskonalaj w nas to co jeszcze słabe; umacniaj nas w tym, co już pojęliśmy, gdyż Tobie służymy i Ciebie głosić pragniemy, przez Chrystusa Pana naszego. Amen

św. Anastazja (25 grudnia)

Anastazja urodziła się w Rzymie w połowie III w. Była córką poganina i chrześcijanki. Miała męża okrutnika, który jej życie zamienił w piekło. Po jego śmierci zajęła się pomocą uwięzionym chrześcijanom. Oplacała strażników więziennych, żeby uzyskać dostęp do więzionych i niosła taką pomoc, jaka była dostępna. Kierownikiem duchowym Anastazji był św. Chryzogon, który z polecenia cesarza Dioklecjana został uwięziony i skazany na śmierć za wyznawanie wiary. Wyrok został wykonany w 303r. w Akwilei. Św. Anastazja towarzyszyła mu do ostatnich chwil. Wtedy również i ona została uwięziona i wtrącona do więzienia w Sirmium (Dalmacja). Po wielu torturach, które zniosła bez słowa skargi, została skazana na śmierć. Z rozkazu sędziego wysłano Anastazję dziurawym statkiem na pełne morze, jednak ku zdumieniu wszystkich łódź nie poszła na dno. Skazano ją więc na śmierć przez spalenie, którą poniosła w Sirmium w 304 r. **Modlitwa:** Święta Anastazjo, jako męczennica poszłaś w ślady innych, którzy zginęli działając w imię Boga i przeciwstawiając się wrogowi, wypraszasz łaski tym, którzy modlą się za Twoją przyczyną. Wysłuchaj naszych prośb i bądź nam wzorem, abyśmy podobnie jak Ty służyli Bogu Panu naszemu. Amen.

Św. Anastazy I (19 grudnia)

Anastazy pochodził z Rzymu, był synem kapłana Maksymusa. Na stolicę Piotrową został wybrany w 399 r. Szczególną troską otoczył Kościół afrykański. Nawoływał biskupów afrykańskich zebranych na synodzie w Kartaginie w 401 r. do walki przeciwko donatyzmowi i zabraniał nawracającym się kapłanom-donatystom zajmować wyższe stanowiska w Kościele. Poleciał czytać w liturgii Ewangelię w postawie stojącej z pochyloną głową. W czasie sprawowania pontyfikatu zajmował się kwestiami prawowierności poglądów Orygenesesa. Zmarł 19 grudnia 401 r. w Rzymie i został pochowany na cmentarzu Poncjana przy Via Portuensis. Św. Augustyn nazwał go "mężem apostołskiej gorliwości". **Modlitwa:** Boże, Tyś dał Świętemu Anastazemu mądrość, dobroć i cierpliwość. Obdarz i nas roztropnością abyśmy wiedli życie godne Ciebie. Amen.